

Συναγερμός για 4.000 επιχειρήσεις

Πρέπει να κατοχυρώσουν
τον όρο «Μακεδονία»

Περίου 4.000 επιχειρήσεις που έχουν στην εταιρική τους ταυτότητα ή στα προϊόντα τους τον όρο «Μακεδονία» πρέπει να σπεύσουν να τον κατοχυρώσουν, προκειμένου να μην έχουν προβλήματα μετά τη συμφωνία των Πρεσπών. Μέχρι στιγμής μόλις 24 ελληνικές εταιρείες με ονομασία προέλευσης ή επωνυμία με τον όρο «Μακεδονία» έχουν καταχωριστεί στο ευρωπαϊκό μπτρώ του Αλικάντε στην Ισπανία και καμία στο αντίστοιχο παγκόσμιο μπτρώ της Γενεύης. Στο τελευταίο έχουν κατοχυρώσει το όνομα «Μακεδονία» δύο επιχειρήσεις των Σκοτίων. Η κατοχύρωση του ονόματος έχει κόστος από 2.000 έως 8.000 ευρώ. **Σελ. 24**

Αγώνας δρόμου για το σήμα «Μακεδονία»

Πρέπει να το κατοχυρώσουν 4.000 εταιρείες

Στις 4.000 ανέρχονται οι επιχειρήσεις που έχουν στην εταιρική τους ταυτότητα ή στα προϊόντα τους τον όρο «Μακεδονία», σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ). Οι συγκεκριμένες εταιρείες πρέπει να σπεύσουν να κατοχυρώσουν το σήμα στις διεθνείς αγορές, προκειμένου να μην έχουν προβλήματα μετά τη συμφωνία των Πρεσπών. **Σελ. 24**

Το σήμα «Μακεδονία» πρέπει να κατοχυρώσουν 4.000 εταιρείες

Για να μην έχουν προβλήματα στις διεθνείς αγορές μετά τη συμφωνία των Πρεσπών

Της ΧΡΥΣΑΣ ΛΙΑΓΓΟΥ

Στις 4 χιλιάδες αριθμούνται οι επιχειρήσεις που έχουν στην εταιρική τους ταυτότητα ή στα προϊόντα τους τον όρο «Μακεδονία» και θα πρέπει να σπεύσουν να κατοχυρώσουν το σήμα αυτό στις διεθνείς αγορές προκειμένου να μην έχουν προβλήματα μετά τη συμφωνία των Πρεσπών για το ονοματολογικό των Σκοπίων.

Τα στοιχεία έδωσε στη δημοσιότητα κάθε σε συνάντηση που είχε με τους δημοσιογράφους ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) Αθανάσιος Σαββάκης, αναγνωρίζοντας ότι αυτές οι επιχειρήσεις θα πρέπει να σπεύσουν να κατοχυρώσουν διεθνώς τα σήματά τους και τις επωνυμίες τους για να μην αντιμετωπίσουν προβλήματα στις εξωτερικές αγορές. Ο κ. Σαββάκης απούθυνε μάλιστα έκκληση στις επιχειρήσεις να κινηθούν άμεσα σε αυτήν την κατεύθυνση, αξιοποιώντας τη δωρεάν νομική συνδρομή που παρέχει ο ΣΒΒΕ.

Όπως είπε, θα πρέπει να το κάνουν στο Γραφείο Διανοπτικής Ιδιοκτησίας του Αλικάντε της Ισπανίας (EUIPO) που αφορά τη δραστηριότητα εντός των χωρών της Ε.Ε. ή, αν αφορά διεθνείς δραστηριότητες, στο γραφείο WIPO της Γενεύης. Στην πρώτη περίπτωση το κόστος ανέρχεται στις 2.000 ευρώ, πλέον των τελών, και στη δεύτερη στις 8.000 ευρώ ανά επωνυμία. Επειδήμανε μάλιστα ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν επιδείξει σοβαρή ολιγωρία

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) Αθανάσιος Σαββάκης απούθυνε έκκληση στις επιχειρήσεις να κινηθούν άμεσα σε αυτήν την κατεύθυνση, αξιοποιώντας τη δωρεάν νομική συνδρομή που παρέχει ο ΣΒΒΕ.

Στο γραφείο της Γενεύης δεν υπάρχει ούτε μία ελληνική κατοχύρωση ονόματος, ενώ υπάρχουν δύο από εταιρείες των Σκοπίων.

στο θέμα και ανέφερε ότι στο γραφείο της Γενεύης δεν υπάρχει ούτε μία ελληνική κατοχύρωση ονόματος, ενώ υπάρχουν δύο από εταιρείες των Σκοπίων, και στο ευρωπαϊκό μπτρώ του Αλικάντε έχουν καταχωρισθεί μόλις 24 ελ-

ληνικές εταιρείες με ονομασία προέλευσης ή με επωνυμία τον όρο «Μακεδονία». Μια λύση χαμπλότερου κόστους που μπορεί να ακολουθήσουν οι ελληνικές εταιρείες, σύμφωνα με τον εκτελεστικό αντιπρόεδρο του ΣΒΒΕ Γιάννη Σταύρου, είναι η υπογραφή διμερών συμφωνιών ανά αγορά διοχετεύσης των προϊόντων.

Αν και ο κ. Σαββάκης απέψυγε να τοποθετηθεί επί της ουσίας της συμφωνίας των Πρεσπών, υποστήριξε ότι έπρεπε να δοθεί λύση και τόνισε με έμφαση ότι η εκκρεμότητα ήταν αυτά τα χρόνια κόπτισε στις επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας. «Δεν γίνεται να

Τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση για τη βιομηχανία θέλει να δημιουργήσει ο ΣΒΒΕ

Περαιτέρω ενδυνάμωση της θέσης του μέσω επαφών με περιφερειακούς βιομηχανικούς συνδέσμους με στόχο την ενίσχυση του ρόλου της μεταποιητικής στη διαμόρφωση βιομηχανικής πολιτικής και τη σύγκλιση κέντρου - περιφέρειας θα επιδιώξει ο ΣΒΒΕ με τον αναβαθμισμένο του ρόλο ως «κοινωνικό εταίρου». Η διοίκηση του ΣΒΒΕ θα κινηθεί και στην κατεύθυνση της δημιουργίας τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης για τη βιομηχανία, κατά το αντίστοιχο μοντέλο εκπροσώπων άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Τα παραπάνω προέκυψαν ξεκάθαρα κατά την θεσινή συνάντηση του προέδρου του ΣΒΒΕ κ. Αθανάσιο Σαββάκη με εκπροσώπους του Τύπου στην Αθήνα με αφορμή την απόφαση της κυβέρνησης να εντάξει τον Σύνδεσμο στους «κοινωνικούς εταίρους» και την αντιπαράθεσης που έχει πέσει σε ακροσία και πλέον δημιουργούνται προοπτικές επαναλειτουργίας του.

Ο κ. Σαββάκης τόνισε ότι υπάρχει μεγάλη ευκαιρία για την ανάπτυξη των ελληνικών επιχειρήσεων σε στέρεες βάσεις στα Βαλκάνια, έστω κι αν τα προβλήματα με τις τράπεζες παραμένουν. Γι' αυτό ο ΣΒΒΕ έχει συστήσει ένα δίκτυο με συνδέσμους ελληνικών επιχειρήσεων στην περιοχή για την ανταλλαγή τεχνογνωσίας και την υποστήριξη εξωστρεφών επιχειρηματιών. Τόνισε δε ότι η Θεσσαλονίκη, λόγω θέσης και δικτύων όπως και ιστορικά, μπορεί να παιξει σημαντικό ρόλο. Σημείωσε ότι το τελευταίο διάστημα παραπρέιται ένα κύμα επιστροφής παραγωγικών μονάδων από την Τουρκία λόγω των προβλημάτων που εμφανίζει η οικονομία της γειτονικής χώρας.

μένες προτάσεις από έναν αμιγώς βιομηχανικό φορέα» τόνισε ο κ. Σαββάκης, ενώ επεσήμανε και την ανάγκη «επανίδρυσης του υπουργείου Βιομηχανίας ως κεντρικού φορέα διαχείρισης της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης που έρχεται», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Το πάγιο αίτημα του ΣΒΒΕ για την ανάδειξή του σε κοινωνικό εταίρο, όπως τόνισε ο κ. Σαββάκης, συνδέεται με την περιφερειακή ανάπτυξη και την ανάγκη σύγκλισης κέντρου - περιφέρειας, την οποία δεν υποστηρίζει ο ΣΕΒ. Οπως μάλιστα υποστήριξε ο εκτελεστικός αντιπρόεδρος του Συνδέσμου κ.

Κατά το αντίστοιχο μοντέλο εκπροσώπωνς άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Γιάννης Σταύρου, υπάρχει μια ανισοκατανομή των πόρων μεταξύ κέντρου και περιφέρειας και στόχος του ΣΒΒΕ είναι η ανατροπή της.

Ο κ. Σαββάκης τάχθηκε, τέλος, υπέρ της αύξησης του κατώτατου μισθού, υπό την αίρεση της μείωσης του μη μισθολογικού κόστους. Υπενθύμισε, δε, ότι το πρώτο αίτημα για θέσπιση κατώτατου μισθού τέθηκε από τον Σύνδεσμο Μακεδονίας, που μετεξελίχθηκε στον σημερινό ΣΒΒΕ, στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα σε μια προσπάθεια να μπει τέλος σε πρακτικές αθέμιτου ανταγωνισμού από μονάδες κλωστοϋφαντουργίας της Νάουσας, που έκαναν χρήση παιδικής και γυναικείας εργασίας έναντι συμβολίκης αμοιβής.

ΧΡΥΣΑ ΛΙΑΓΓΟΥ